

Negatieve ervaringen welke hebben geleid tot uitsluiting

Begin 1999 ben ik begonnen met serieuze studie van wachttorenliteratuur. Ik begon trouw naar vergaderingen van Jehovah's getuigen te gaan. Ik werd er van overtuigd dat de Wachttorens-organisatie de juiste religie was, daarom stopte ik direct met roken, wat ik 40 jaar had gedaan. Twee tot twee en een half pakje zware van Nelle shag per week.

Begin 2004 werd ik een niet-gedoopte verkondiger en maakte ongeveer 20 uur velddienst per maand. Op een bepaald moment leidde ik soms een velddienst-actie, bij afwezigheid van de broeder die dit zou moeten doen.

Medio 2004 liet ik mij dopen. Ik begon vaker velddienst-acties te leiden, vooral tijdens de vakantie maanden.

Ik groeide verder in mijn overtuiging en vier jaar later werd ik aangesteld als dienaar. Er waren toen perioden waarin ik 3 velddienst-acties per week draaide. Ondanks mijn inzet werd mij het verwijt gemaakt dat ik als dienaar aanwezig behoorde te zijn op de zaterdag velddienst-actie. Op zondag zag ik de ouderling, die dat verwijt maakte vrijwel nooit, op de velddienst-actie. Daar was ik vaak aanwezig en leidde hem dikwijls.

Mijn velddienstbericht was meestal 30 uur, soms 40 uur per maand.

Acht jaar lang heb ik de lectuur geregeld voor de gemeente en ook had ik in 2014 twee openbare lezingen en in 2015 zelfs vijf.

In januari 2016 stopte de CO (coördinerend ouderling, voorheen was dat de E.O.) i.v.m. leeftijd en er kwam een nieuwe CO. De ontmoediging begonnen toen, door de wijze waarop sommige ouderlingen mij bejegenden.

Eerste ontmoediging

Ik zei dat het goed zou zijn als dienaren een extra reservelezing zouden krijgen, dit als er een uitval zou zijn. Ik was toen coördinator lezingen. Een ouderling zei toen dat dienaren maar één keer per jaar een lezing moeten doen. "Dit is niet de beoogde opleiding van broeders," zei ik toen en we werden boos op elkaar. Deze ouderling was ook nog raadgever. Hoe kun je iemand raad geven als de betreffende persoon pas over een jaar die raad ter harte kan nemen?

Tweede ontmoediging

Het viel mij op dat ik steeds minder voorrechten kreeg op de vergaderingen. Drie aandelen in vier maanden, terwijl ik daarvoor dikwijls twee à drie aandelen per maand had. Bij mijn navraag werd er gezegd dat de LED-vergadering nog erg nieuw is en ook de ouderlingen daaraan moeten wennen. Andere dienaren deden wel de gemeente-bijbelstudie, die ik niet kreeg. Ik wachtte geduldig af.

Derde ontmoediging

In maart 2016 stelde ik een vraag aan de CO, waaraan ik moet voldoen om ooit in aanmerking te kunnen komen voor het ambt van ouderling. Ik kreeg als antwoord: "Niet alle zijn leraar, apostel, enz." Hij had kunnen zeggen dat het mooi is dat ik streef naar meer voorrechten en hij had mij suggesties kunnen geven waaraan ik moet werken om ooit het ambt van ouderling te kunnen verwerven.

Vierde ontmoediging

In mei 2016 hoorde ik dat er geen bus naar Assen zou gaan voor de dagvergadering aldaar. "O, dat is niet erg, want ik ga niet omdat mijn moeder 88 jaar wordt en zij al haar negen kinderen bij elkaar wil hebben op die dag," zei ik toen. Er werd door een ouderling gezegd: "Ga jij naar een verjaardag!!" Mijn antwoord is NEE. Het antwoord van de ouderlingen is JA, bleek later. De dagvergadering was op 14 mei, dan is mijn moeder niet jarig.

Ik had nog een openbare-lezing staan voor een paar weken, maar ik werd door een broeder er op geattendeerd dat de CO mijn naam van de lijst afhaalde, dit zonder mij gehoord te hebben.

Er ontstond de indruk bij mij dat ik alle voorrechten en het dienaarsambt zou gaan verliezen. Daarom hield ik de eer aan mijzelf en ik leverde mijn ambt als dienaar, de administratie van lezers en de sleutels van de zaal in.

Later vroeg ik aan een ouderling hoe het zit met mijn werk bij de lectionstand. Ik kreeg als antwoord: "Als men een conflict heeft met ouderlingen, mag je niet met de lectionstand staan." Verdrietig ging ik naar huis want met de lectionstand werken vond ik prachtig.

Ik inventariseerde wat ik had en wat ik nu nog heb. Daardoor werd ik steeds kritischer op de ouderlingen.

Vijfde ontmoediging

Tijdens een gesprek met een broeder in de garderobe over de bijbel-tentoonstelling in Swifterband zei ik dat het mij bevreemde dat de naam Jehovah nog steeds en zelfs meerdere malen in de Griekse geschriften van de Nieuwe Wereldvertaling staat, waar eigenlijk Heer behoort te staan (Grieks Kurios). De broeder zei toen: "Frits, twijfel jij aan de beleidvolle slaaf?" Ik zei toen: "Ja want het zijn ook onvolmaakte mensen." Een ouderling ving ons gesprek op en werd boos op mij.

Een paar dagen later kreeg ik een e-mail: "Gezien de situatie is aan een zuster gevraagd om de velddienst-actie te leiden en het gebed uit te spreken tijdens de velddienst-bijeenkomst van dinsdag." Een zuster gaat het gebed uitspreken in aanwezigheid van mij een gedoopte broeder. Dit zijn pesterijen en het ontbreken van de liefde in onze Heer Jezus Christus.

Door hetgeen ik allemaal meemaakte ging ik de lectuur en de Bijbel nog zorgvuldiger onderzoeken. In de studie WT van februari 2017 blz. 26, alinea 12 staat: "Het besturend lichaam krijgt geen Goddelijke Openbaringen en is ook niet onfeilbaar".

De doopvragen ging ik nader beschouwen. In de Bijbel wordt er alleen gesproken over dopen in de naam van Jezus, (Hand. 2:38, 8:16, 10:48, 19:5, Rom. 6:3, Gal. 3:27). Geen tweede doopvraag waarbij je, je opdraagt aan een "door de geest geleide organisatie". Dit wordt ondersteunt door het boekje: "Wat leert de Bijbel echt". blz.183 alinea 24.

Mijn positie in de gemeente

N.a.v. het bovenstaande vroeg ik aan een ouderling, wat de gevolgen zouden zijn als ik mijn tweede doopvraag herroep. De reactie was nerveus en hij zou het uitzoeken.

Twee dagen later werd ik door twee ouderlingen ondervraagd. De uitkomst van deze hoorzitting was voor mij onbevredigend. Ik heb n.a.v. deze hoorzitting drie dingen op papier gezet.

1. Het jaartal 1914 heeft als basis 607 v. Chr., wat niet juist is in mijn optiek.
2. De tweede doopvraag is niet correct.
3. De slotlezing van het congres 2017, waarbij het besturend lichaam beweert degenen te zijn die genoemd worden in het laatste hoofdstuk van Daniel.

Er volgde een gerechtelijk comité waarbij ik geëmotioneerd de schriftelijke bevindingen van tafel haalde. De uitkomst van deze zitting was dat ik op restricties ben gezet. Geen gebed uitspreken en geen antwoorden geven.

In de maand december 2017 zal ik opnieuw gehoord worden, achter gesloten deuren, dit in tegenspraak met het gestelde in Deuteronomium 16 vers 18.

Ik zat al enige tijd op een andere plaats tijdens vergaderingen, omdat ik mij daar prettiger onder voelde. Toch ben ik weer eens een keer terug gegaan naar mijn oude plaats, maar ik vond toch mijn nieuwe plaats fijner.

De CO zei tegen mij: "Zit je weer in je protest-hoek?" Zo hoort een CO niet te acteren. Hij dient liefdevol om te gaan met dwalende schapen.

Zesde ontmoediging

Ik had een vraag over het jaartal genoemd op de LED-vergadering betreffende hoofdpunten uit de boeken Nahum, Habakuk en Zefanja. Het ging over de vernietiging van Ninevé. Het wachttorengenootschap zegt: 632 v. Chr., maar de wereldse geschiedenis zegt: 612 v. Chr. 20 jaar verschil. Ik werd apart genomen en de beschuldiging werd geuit dat ik niet in vuilnis moet graaien. Is het Rijksmuseum van Oudheden in Leiden vuilnis ?

Deze hele gang van zaken heeft uiteindelijk geleid tot het herroepen van mijn tweede doopvraag.

Herroepen van de tweede doopvraag.

Toen ik mijzelf opdroeg aan Jehovah God, heb ik mij door middel van de tweede doopvraag tevens verbonden aan de "door de geest geleide organisatie".

Door mijn opdracht aan Jehovah God heb ik Hem namelijk beloofd exclusieve toewijding te geven. "Houd ook in gedachte dat u zich aan Jehovah God hebt opgedragen, en niet aan een werk, een doel, mensen of een organisatie". (blz. 183, par. 24, "Wat leert de Bijbel echt?")

Naar nu blijkt, dien ik ook exclusief toegewijd te zijn aan de organisatie met zijn "besturend lichaam", (de beleidvolle slaaf).

De implicatie hiervan is dat de woorden, standpunten en interpretaties van mensen aan God worden toegeschreven. Mensen die in theorie weliswaar verklaren feilbaar te zijn, maar zich in praktijk als onfeilbaar opstellen en eenheid verkiezen boven waarheid. Hoe kan het ook anders wanneer er gepretendeerd wordt Gods exclusieve communicatie kanaal te zijn? Is God soms feilbaar?

De theorie is dat de organisatie slechts een hulpmiddel is bij de aanbidding van Jehovah. De praktijk is dat de organisatie dé belangrijkste plaats inneemt in het leven van Jehovah's Getuigen. Wanneer ik twijfel aan Jehovah is het zwakte, wanneer ik twijfel aan de slaaf is het blasfemie. Een omgekeerde wereld, een verdraaiing van de waarheid.

Op grond van het bovenstaande herroep ik daarom mijn antwoord op de tweede doopvraag. Tegelijkertijd sta ik nog met de volle overtuiging achter mijn opdracht en doop aan Jehovah God en zal ik van Hem getuigen waar dat mogelijk is.

Gerechtigd comité

Op zaterdag 30 december 2017 om 18.20 uur werd mij medegedeeld dat er een gerechtelijk comité wordt gestart om mij uit te sluiten. Dit naar aanleiding van mijn schriftelijke herroeping van mijn tweede doopvraag.

Op dezelfde zaterdagavond werd ik gebeld om 21.00 uur, dat er op de donderdag-avond 4 januari 2018 medegedeeld zal worden dat ik geen getuige meer ben van Jehovah.

Mijn termijn van zeven dagen was nog niet verstreken daarom heb ik die avond, 4 januari 2018, een schriftelijk beroep tegen de rechtelijke beslissing van mijn uitsluiting overhandigt aan de ouderlingen.

Beroep tegen de rechtelijke beslissing van mijn uitsluiting.

Beste broeders,

Op zaterdag 30 december 2017 om 18.20 uur werd mij medegedeeld dat er een rechtelijk comité wordt gestart om mij uit te sluiten. Dit naar aanleiding van mijn schriftelijke herroeping van mijn tweede doopvraag.

De aanleiding van dat herroepen is de meer dan twee jaar durende ontmoediging van mijn functioneren. De kringopziener is op de hoogte van het constante ontmoedigingsbeleid binnen onze gemeente.

Op diezelfde zaterdagavond werd ik gebeld om 21.00 uur, dat er op de donderdag-avond 4 januari 2018 medegedeeld zal worden dat ik geen getuige meer ben van Jehovah.

Helaas houden de ouderlingen zich niet aan het gestelde wat staat vermeld in het „Georganiseerd" boekje blz. 140 alinea 26

Frits van Pelt